

Zacharia 13:1

“Te dien dage zal er een fontein geopend zijn voor het huis van David en voor de inwoners van Jeruzalem, tegen de zonde en tegen de onreinheid.”

Gemeente,

Het Heilig Avondmaal. Daarbij zien we brood en wijn. Brood is het teken van het lichaam van Jezus Christus. Wijn is het teken van Zijn bloed. En over dat laatste gaat het vanmorgen dan. Over het bloed van de Heere Jezus. Het bloed van zich uit Zijn voorhoofd perste in Gethsemané, het bloed dat uit Zijn hoofd stroomde onder doornenkroon. Het bloed dat uit Zijn rug vloeide na de geseling. Het bloed dat uit de wonden stroomde van de kruisiging. Het bloed dat dus een teken is van het diepe en zware lijden van de Heere Jezus.

Van dat bloed van de Heere Jezus geldt dat het een fontein is. een fontein tegen de zonde en de tegen de onreinheid. Die woorden geven aan dat zonde het missen van ons doel is. U kent de voorbeelden nog wel misschien: wat is het doel van een pen? Schrijven. Anders kun je een prachtige pen hebben, maar je gooit hem toch weg. Hij schrijft niet. Wat is het doel van een appelboom? Appels voortbrengen. Doet hij dat niet, kan het een mooie boom zijn met veel blad, maar de teler haalt hem er toch een keer uit. Wat is het doel van ons leven? God verheerlijken, God gehoorzamen. Anders kun je een prima leven hebben en veel gaven en talenten, maar je bent niet waarvoor je bent bedoeld. Wij zondigen. Dat blijkt uit ontelbaar veel losse gedachten, bedoelingen, woorden en daden, maar de kern is: wij verheerlijken God niet. En dat is schuld. We zijn goed geschapen maar door onze zonde in Adam beantwoorden wij niet aan het doel van onze schepping. Waardig dat ons het leven ontnomen wordt. Te sterven. Schuldig. Schuldig voor God en Zijn verdoemenis onderworpen.

En tegelijk is zonde ook onreinheid. En onreinheid geeft aan: ongeschikt en ontoelaatbaar om met God te zijn. Wie onrein was kon en mocht niet naderen tot de tempel, tot God. Zonde maakt dat wij onmogelijk tot God kunnen gaan. Onmogelijk met God om kunnen gaan. Zonde maakt ons afschuwelijk voor God, weezinwekkend. Afschrikwekkend voor God. Blijf uit Zijn buurt. God is heilig en Hij kan niet de zonde in Zijn nabijheid laten komen. Zonden maken dat wij van God gescheiden moeten blijven. Hoe zou je in je leven kunnen bidden als je zonden hebt? Hij duldt het niet. Hoe zou je na je leven bij God kunnen zijn als je zonden hebt? Hij duldt het niet. Eeuwig ver van Hem gescheiden moeten blijven.

Maar er is een fontein geopend tegen de zonde en de onreinheid. De Fontein van Jezus' bloed. Zijn bloed wast. Dat is echt Bijbelse taal. Want bloed op zich maakt niet schoon. Als er op mijn witte overhemd bloed komt, dan wordt dat een vlek en is mijn overhemd vuil, moet de was in. Maar het wonder van de Bijbel is dat Jezus bloed juist wast, schoonmaakt. De vlekken wegneemt. Dus zelf een soort wasmiddel is. Dat alle zonden afwast en wegneemt. En dat bloed van Jezus wast witter dan sneeuw. Vlekkeloos schoon. Als waren uw zonden als scharlaken zo rood, zij zullen witter worden dan sneeuw.

En tegelijk is het datzelfde bloed dat ook van binnen reinigt. Dat de zin om te zondigen aanpakt. Als de zonde een bacterie is, is Jezus bloed geneesmiddel. Dat bloed geeft van binnen een afkeer van de zonde. Door dat bloed krijg je een hekel aan de zonde die je vlees bemint. Door dat bloed krijg je berouw over je zonden. Je wilt ze niet meer. Je verafschuwt de zonde. Je wilt hem niet meer.

Jezus bloed wast van zonden en geneest van zonden. En maakt zondaren zo rein, niet meer onrein. Zondaren kunnen wel tot God gaan. Wel tot Hem naderen. Bidden en gemeenschap met God ontvangen en ervaren. Sterven en eeuwig met God zijn. Door Jezus' bloed kunnen en mogen naderen tot God. Als bij Hem aan tafel. Dat Hij maaltijd houdt met ons. Zichzelf laat ontmoeten, Zichzelf laat kennen en genieten. Door Jezus' bloed.

En nu zegt onze tekst dat er van dat bloed, dat bloed waardoor zondaren kunnen en mogen naderen tot God, dat er van dat bloed een fontein is. Fontein. Dan denk je aan een fontein die je wel eens hebt gezien. Dat kan op een plein zijn van een grote stad. Een fontein. Nou zal dat in Israel toen niet zo'n fontein geweest zijn, maar eerder een plek waar uit de grond water omhoog spoot. En dat zegt drie dingen:

Ten eerste dat een fontein geen put is. Putten had je ook, dan had men gegraven tot men bij het grondwater kwam. Diep. Dan moest je water putten met een emmer om dat water naar je toe te halen. Dan moest jij dat water naar je toebrengen. Maar een fontein die spoot het water op. Dat water komt naar jou toe, stroomt naar jou toe.

Ten tweede had je in Israel vaak dat zo'n put of fontein in iemands land was. Mooi voor zijn huis en zijn vee. Wat deed iemand dan? Hij verzegelde de put of fontein. Legde er een grote steen op, dat komen we tegen in Genesis waar Jakob de steen van de put afhaalt voor de herderinnen. Zo'n eigenaar wilde die fontein of put wel voor zichzelf houden. Een verzegelde fontein, toegesloten fontein. Niet voor iedereen te gebruiken. Maar hier gaat het over een geopende fontein. Niet

verzegeld of onbereikbaar gemaakt, maar geopend. Het water stroomt het land op en iedereen mag er gebruik van maken. Geopend.

En een fontein geeft ook aan: er blijft maar water komen. Een meertje, een vijvertje kun je leegschoppen. Als er teveel gebruik van wordt gemaakt is het op een bepaald moment op. Maar dit is een fontein: blijft altijd water geven.

U hoort het Evangelie al erdoorheen tintelen hoop ik. Dat bloed van Jezus, dat wast en reinigt, geneest van zonden en onreinheid en zondaren doet naderen tot God stroomt naar ons toe. In de prediking stroomt dat bloed door de gemeente, door de paden, de rijen heen. Het klinkt niet: daar is het bloed van Jezus. Zie er te komen, over een pad van ijver en goede voornemens. Daar is het. Nee, hier is het bloed. Nabij ons. En iedereen mag er gebruik van maken. Het is niet verzegeld of gesloten en alleen voor enkelen toegankelijk. Er is geen toegangsbewijs nodig waar je eerst aan moet zien te komen. Nee, de nodiging geeft u bevoegdheid om er gebruik van te maken. Geeft ons allen toestemming om er gebruik van te maken. En het blijft maar stromen, het houdt en raakt niet op. Een fontein voor zondaren. Al had je zovele zonden, al waren ze zo erg, al kom je al voor de zoveelste keer, nadat al zoveel ander zijn geweest: nog niets minder bloed dan in het begin.

Hoe zijn wij uit de voorbereidingsweek gekomen? Met schreeuwend verlangen naar dat bloed van deze Fontein? We kunnen de voorbereidingsweek uitkomen met de gedachte: ik heb me goed voor kunnen bereiden, er best bij stil gestaan, gelezen, over nagedacht, nou, ik kan wel aangaan, als dit niet goed genoeg is weet ik het ook niet meer, ik kan wel aangaan na zo'n week. En je gaat om de Fontein van bloed heen en klimt van elders in. Blijf toch af!

Of dat we uit de voorbereidingsweek komen en denken bij onszelf, nou ja, het was niet heel bijzonder de voorbereiding van mij, maar God zal dat best wel begrijpen. God zal me heus wel willen nemen zoals ik het gedaan heb en waarom ook niet? Ik ga wel aan, zo erg zal het allemaal wel niet zijn. En je gaat om de Fontein van bloed heen en klimt van elders in. Blijf toch af!

Zelf dat bloed onrein achten. Dat bloed verachten. Dat is zo aangrijpend en zo erg.

Zalig wie de week uit kwam en behoefte heeft aan deze Fontein. Zoveel gevonden, zoveel ontdekt waarmee ik niet kan bestaan voor God, dit bloed heb ik nodig. Uitgekomen, uitgedreven naar deze Fontein. Dat bloed nodig hebben. Door de Heilige Geest ontdekt. Dat bloed in de voorbereidingsweek nodig hebben gekregen. Als wasmiddel, als geneesmiddel tegen al je zonden en onreinheid. Alle uitingen en

innerlijke dingen die je schuldig voor God stellen en Hem ontoegankelijk maken voor je. Zijn bloed nodig hebben. Dat houdt ook maar niet op: Zijn bloed nodig hebben: dat herhaalt zich elke dag weer, elke keer weer. Ik kan wel makkelijk even bidden, of denken dat dat kan, maar bidden zonder bloed van Jezus kan niet. Ik kan wel makkelijk denken over sterven, maar sterven zonder bloed van Jezus is eeuwig bij God vandaan weggegooid worden. Zijn bloed nodig hebben.

Wie dat niet zeggen kan van zichzelf, die blijf af. Die kome niet tot de tafel. Wie dat zeggen mag van zichzelf, die kome. Wie dat voor zijn gevoel zeggen moet: dat bloed heb ik nodig zo vaak, elke keer weer, is het niet te vaak en te veel? Die kome vrijmoedig! Verwonderd en ook vrijmoedig. Die neme plaats. En die ontvangen brood en wijn. Wijn. Teken van Jezus' bloed. Dat bloed, zo duur gestort op de bodem van de hel aan het kruis. Dat bloed gestort onder last van onze zonden en Gods toorn. Dat bloed, teken van het testament. Dat ik eeuwig ben geschreven, onuitwisbaar in Zijn testament. Ik ontvang niet alleen hier en nu vergeving, keer op keer, maar ik ontvang de zaligheid, eeuwig leven. En ten diepste geldt: ik ontvang niet alleen het bloed van Jezus, ik ontvang Hemzelf. Ik voor u zegt Hij. Ik Zelf heb Mij voor u gegeven. Ik Zelf geef mij aan u voor nu en voor eeuwig.

Er is een fontein, stromend van het bloed
van Immanuel en al Zijn wonden
en zondaren die zich baden in die vloed
die zijn verlost van schuld en zonden
in plaats van de verdoemenis als eeuwig lot
zijn zij eeuwig in gemeenschap met hun God.

Amen